

dan Indskrænkning, formener det at burde foreslaa ikke at binde Bjærgelavsdistrikternes Grænser til de kommunale Grænser (Ændringsforslag 9). — I Paragraffens Stykke 3 gives Reglerne om Omfanget af Bjærgelavets Eneret, særlig i Forhold til Strandfogdens Ret til at overtage Bjærgningen ved dertil af ham antagne Folk. Udvalget har i Ændringsforslag 14, Stykke 1 og 3, søgt nærmere at bestemme dette Forhold, saaledes at Bjærgning af Skib og Ladning (berunder inddrivende Bestanddele af Skib eller Ladning, der ere Genstand for samlet Bjærgning, og som have en Værdi af over 500 Kr.) tilfalder Bjærgelavet, men anden Bjærgning Strandfogden. — I samme Ændringsforslag under Stykke 2 har Udvalget optaget en Bestemmelse om Bjærgelavets Forhold til de Entrepriser, der foretage Bjærgning fra Søen. Ligesom en saadan Bestemmelse formentlig er nødvendig, naar man vil gøre Regning paa, at der paa Steder, hvor det maa anses for ønskeligt, oprettes Bjærgelav som blivende Institutioner, saaledes turde Bestemmelsen lige saa vel være i de ommeldte Entreprisers som i Bjærgelavenes og dermed i hele Bjærgningsvæsenets Interesse. — Sluttelig bemærkes, at de to sidste Linier i Stykke 3 (i Lovforlaget) hensigtsmæssigt synes at kunne udgaa.

Til § 13.

Udvalget har næret Betænkelse ved paa noget Punkt i denne Lov at fravige Reglerne i Søloven og har fra dette Synspunkt stillet Ændringsforslagene 31 og 35 om Bjærgelønnens Fastsættelse og om dens Fordeling mellem Bjærgerne. Det førstnævnte Ændringsforslag gaar ud paa, at Bjærgeren, saafremt han ikke er tilfreds med „som Bjærgeløn“ at faa udbetalt en Tredjedel, kan gaa til Domstolene og efter Sølovens Regler faa sig tilkendt en passende Bjærgeløn, altsaa efter Omstændighederne lige saa vel under en Tredjedel som over en Tredjedel.

Hvad Udvalget i øvrigt maatte have at anføre, forbeholdes til den mundtlige Forhandling.

I Henhold til foranstaaende anbefaler Udvalget Landstinget at vedtage Lovforlaget med nedenstaaende

Ændringsforslag:

Til § 1.

1) Linie 1. „Amtmands“ forandres til „Politimesters“.

2) Linie 2. Efter „Amtmanden“ tilføjes: „for Landets Vedkommende og Politimesteren for Købstædernes og Handelspladsernes Vedkommende“.

3) Linie 2. Efter „Strandfogder.“ tilføjes et nyt Punktum saalydende: „Om Ansættelsen her offentlig Bekendtgørelse, for Landets Vedkommende ved Læsning til Kirkestævne; Udgiften hertil afholdes for Købstædernes Vedkommende af Kæmmerkassen, for Landets Vedkommende af Amtsfonden.“

4) Linie 4. Mellem Ordene „varetager“ og „Stedets“ indskydes: „i Købstæderne og Handelspladserne Politiet og paa Landet“.

Til § 2.

5) 2det Stykke udgaar, og i Stedet for sættes:

„Saasnart Strandfogden har modtaget saadan Underretning, skal han uopholdelig begive sig til Strandingsstedet, og saafremt Underretningen viser sig at være rigtig, paa hurtigste Maade tilstille Politimesteren, nærmeste Toldfunktionær og, dersom de paa Skibet værende Personer ikke stønnes at kunne reddes med de forhaandenværende Midler, tillige nærmeste Redningsstation, for saa vidt denne er beliggende indenfor en rimelig Afstand, Melding derom. Politimesteren har uopholdelig enten selv eller ved Fuldmægtig at begive sig til Strandingsstedet.“